

РЕШЕНИЕ

№ 188

гр. гр. Хасково, 25.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Гроздан Б. Грозев

при участието на секретаря Павлина Ст. Николова
като разгледа докладваното от Гроздан Б. Грозев Административно
наказателно дело № 20225640200310 по описа за 2022 година
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от М. АС. М. ЕГН*****, против Наказателно постановление № 21-1253-002941/18.03.2022г. на Началник сектор ПП при ОДМВР-Хасково. Жалбоподателя твърди, че издаденото НП е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалните и процесуални правни норми, като иска съдът да го отмени. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, за него се явява адв.В.Ч.. Адв. Ч. иска съдът да отмени атакуваното НП и да присъди разноски. Адв. Ч. излага подробни доводи в подкрепа на искането си за отмяна на НП.

Ответникът по жалбата редовно призован, не изпраща представител в с.з. и не взема становище по жалбата. С писмото с което е изпратена преписката наказващият орган иска съдът да не уважава жалбата и ако има претендирани разноски възразява за прекомерност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установена следната фактическа обстановка:

С атакуваното в настоящото производство НП на Началник СПП на ОДМВР-Хасково, на основание чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП му е наложено наказание „Глоба „ в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Административнонаказателната му отговорност е ангажирана за това, че на 20.11.2021 в 13:50ч. в гр.Хасково по бул.“Освобождение“ до бензиностанция „Круиз“ в посока с.Конуш, управлява лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег.№ *****, собственост на В.М. от с.Книжовник, обл.Хасково, който е със служебно прекратена регистрация на 15.12.2021г. по чл.143,ал.10 от ЗДвП и не е регистриран по надлежният ред. Последното било установено от св.Д. Д. Б. и св.КР. З. К., след справка направено от ОД при РУ МВР-Хасково. За горното нарушения на жалбоподателя е съставен АУАН. Същият бил предявен подписан от жалбоподателят и на последният бил връчен екземпляр от акта.

В издаденото НП е описана същата фактическа обстановка както и в АУАН и е посочено същото нарушение, като му е дадена и същата правна квалификация както в АУАН.

Изложената дотук фактическа обстановка се установява от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе, както и от показанията на разпитаният в хода на делото свидетели св.Д. Д. Б. и св.КР. З. К..

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.140, ал.1 от ЗДвП действащ към датата на нарушението – **Чл. 140. (1)** (Доп. – ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. По пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата.

Разпоредбата на чл.175, ал.3, предл.2 от ЗДвП предвижда – (3) (Нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Следователно, деянията, за които на жалбоподателя са наложени административни наказания, предмет на наказателното постановление са обявени от закона за наказуеми.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения що се касае до описанието на нарушението посочено и в двата акта. Според съда съвсем ясно и точно е посочена датата и мястото на извършване на нарушението. Пълно и точно е описано нарушението с оглед неговите елементи от обективна и субективна страна. Текстовото описание на нарушението съответства на неговата правна квалификация и в двата акта. На следващо място АУАН и НП са издадени от надлежни органи и в законоустановените срокове.

В случая обаче според съда издаденото НП е незаконосъобразно и е издадено в абсолютно нарушение на процесуалните правила, до колкото от съдържанието на НП става ясно, че същото е издадено въз основа на АУАН серия GA с бланков №528870 съставен на 20.12.2021г. Видно обаче от представените и приети по делото доказателства с Мотивирана резалюция №21-1253-M000011 на Началник сектор ПП при ОДМВР-Хасково административнонаказателното производство по УАН серия GA с бланков №528870 съставен на 20.12.2021г. против М. АС. М. **е ПРЕКРАТЕНО**. Преписката е изпратена на

РП-Хасково, където пък е постановен отказ да се образува ДП по чл.345, ал.2 от НК. Тоест според настоящият състав на съда незаконосъобразно НП е издадено въз основа на вече прекратено административнонаказателното производство по УАН серия ГА с бланков №528870 съставен на 20.12.2021г. ето защо и НП следва да се отмени на това основание.

По същество съдът намира, че безспорно по делото се доказва, че жалбоподателят е управлявал на 20.11.2021 в 13:50ч. в гр.Хасково по бул.“Освобождение“ до бензиностанция „Круиз“ в посока с.Конущ, управлява лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег.№ *****, собственост на В. М. от с.Книжовник, обл.Хасково, който е със служебно прекратена регистрация на 15.12.2021г. по чл.143,ал.10 от ЗДвП и не е регистриран по надлежният ред. Това се доказва по безспорен начин от свидетелските показания на двамата разпитани по делото свидетели, които пък освен че са еднопосочни и непротиворечиви, се подкрепят и от събраните писмени доказателства по делото, затова и съдът изцяло ги кредитира. Освен това по въпроса за управлението не се и спори от жалбоподателя. От доказателствата по делото обаче, не се доказва за липсата на застраховка „Гражданска отговорност“ жалбоподателят да е бил уведомен или по-точно собственикът на автомобила да е бил уведомен за deregистрирането на автомобила му, като съответно при това положение няма как и ползвателят да знае за това прекратяване. Тоест не е изпълнена процедурата по чл.143, ал. (10) ЗДвП (Нова – ДВ, бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) **Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство... Задължението за уведомяването на собственика на МПС произтича и от чл.18б, ал.2, вр.ал.1, т.8 от НАРЕДБА № 1-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Загл. изм. и доп. - ДВ, бр. 105 от 2002 г., изм., бр. 67 от 2012 г., бр. 20 от 2018 г.)**

-чл.18б, Ал.1,т.8 – т.8. (нова – ДВ, бр. 30 от 2016 г., изм., бр. 62 от 2017 г., в сила от 1.08.2017 г.) по **чл. 143, ал. 10 ЗДвП** след уведомление от Гаранционния фонд;

– чл.18б, ал.2 - (2) (Изм. – ДВ, бр. 30 от 2016 г.) При прекратяване регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или 8 се уведомява собственикът на ПС, посочен в регистъра.

Тоест при прекратяване на регистрацията в тази хипотеза се изисква след нейното прекратяване да се уведоми собственика на автомобила, което не е сторено в настоящият случай. Видно от служебно изисканите справки и доказателства за връчване на съобщение на собственика на процесното МПС, че същото е с прекратена служебно регистрация, не се установи това де е сторено от наказващият орган или по-скоро от сектор „ПП“ при ОДМВР-Хасково. Напротив изтъкват се несъстоятелни доводи, че виждате ли ние сме изпратили писмо без обратна разписка по „Български пощи“ до собственика на процесния автомобил и след като писмото ни не е върнато, **или поне нее намерено върнато, то значи е връчено ???!!!** Това не може да се приеме за доказателство, че органът си е изпълнил задълженията по закон и е уведомил собственикът на автомобила, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно.

Тук следва да се има предвид и факта, че прекратяването на регистрацията е станало на 15.12.2021г., а видно от посочената дата с която е изведено писмото на сектор ПП при ОДМВР-Хасково това е станало на 07.01.2022г. тоест двадесет дни след като е констатирано нарушението, тоест в случая даже и да се приемат обясненията за връчване на писмото с което се уведомява собственика за прекратената регистрация на автомобила, то това е станало след установяване на нарушението и съставяне на АУАН. Тоест няма как да се вмени на жалбоподателя, че е знаел за прекратената регистрация на автомобила и въпреки това е управлявал същия.

Или след като собственикът не е уведомен, няма как ползвателят на автомобила да знае, че автомобилът, който му е представен за ползване е с прекратена регистрация и съответно да не управлява автомобила. Административно наказателната отговорност се ангажира при доказано административно нарушение, което изисква да е установено от фактическа страна деянието (действие или бездействие), от обективна страна да е доказана неговата противоправност (обективно несъответствие между правно дължимото и фактически осъществено поведение), от субективна страна да е налице вина на дееца във връзка с установен правнорелевантен резултат и да е налице причинна връзка между деянието и резултата. Само и единствено при установяване на всички елементи на нарушението от обективна и от субективна страна може да се приеме, че законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на наказаното лице. Настоящият случай не е такъв както вече бе отбелязано по-горе. Макар от обективна страна да е налице нарушение на разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, то по делото не се доказва състава на нарушението да е осъществен и от субективна страна.

За да е налице нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, за което да може надлежно да се наложи наказание по чл. 175, ал.3, пр.1-во от ЗДвП, е необходимо водачът на автомобила да е знаел, че към датата на деянието управляваното от него моторно превозно средство не е регистрирано по надлежния ред. Съгласно чл. 11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателният кодекс, доколкото в този закон не е предвидено друго. Действително, обратно на правилото съдържащо се в чл. 11, ал.4 от НК, според разпоредбата на чл. 7, ал.2 от ЗАНН непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. **При което, дори да би могло да бъде игнорирано правилото, че непредпазливостта следва задължително да бъде посочена в състава на нарушението и че отсъствието на признаци относно вината в последния означава, че се касае за умишлено деяние, то не би могло да се игнорира трайно закрепеното в съдебната теория и практика виждане, че формалните престъпления, а по силата на чл. 11 от ЗАНН и формалните нарушения, каквото по естеството си е и нарушението по чл. 175, ал.3, пр. 1 -во от ЗДвП, могат да бъдат извършени само умишлено и то при форма на вината пряк умисъл.** Това виждане произтича от определението на понятието за непредпазливост, дадено в чл.11, ал.3 от НК, според който деянието е такова, когато деецът не е предвиждал настъпването на общественоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди, или когато е предвиждал настъпването на тези последици, но е мислил да ги предотврати. Престъпните последици(престъпен резултат) представляват съставомерния резултат от деянието - поставяне в опасност или действително увреждане, който следва да е посочен в състава на нарушението(престъплението), а съответно такъв елемент в състава си могат да включват само и единствено резултатните деяния. Формалните такива са на просто извършване и те се довършват със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние. Настоящия случай е именно такъв, тъй като в чл. 174, ал.3 от ЗДвП е описано формално нарушение, в чийто състав не е визиран престъпен резултат(изменение на обективната действителност,което трябва да настъпи като следствие от изпълнителното деяние). Съответно същото може да се извърши само при условията на пряк умисъл. Прекият умисъл предполага дееца да съзнава всички елементи от обективната страна на състава на престъплението (нарушението) - в случая, че МПС-то е с прекратена регистрация от определена дата, респ. и че към датата на управлението му то не е регистрирано по надлежния ред. Липсата на знание за който и да е от обективни признаци на състава на престъплението (нарушението) изключва умисъла за извършването му.

В случая регистрацията на автомобила е била прекратена служебно на основание чл. 143, ал.10 от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл.

574, ал. 11 от КЗ, и се уведомява собственикът на пътното превозно средство.

Т.е. прекратяването на регистрацията на автомобила в тази хипотеза не настъпва автоматично *ex lege* по силата на закона при несклучване на застраховка "Гражданска отговорност" или при изтичане срока такава да бъде сключена. Прекратяване на регистрацията се извършва фактически от компетентно длъжностно лице след уведомяването му от ГФ, че е налице предвидената в нормата на чл. 574, ал.1 от КЗ хипотеза и след като за целта се извърши отбелязване в автоматизираната информационна система.

Собственикът на автомобила няма как да знае кога ще настъпи това уведомяване, респективно ще бъде прекратена регистрацията на автомобила. Именно поради това законът е предвидил той да бъде уведомен за извършеното прекратяване на регистрацията, от който момент той е длъжен да знае, че при управление на превозното средство с прекратена регистрация осъществява състав на административно нарушение. В този смисъл е и изричното правило на чл. 186, ал.2 от приложимата Наредба № 1-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства.

В конкретния случай в представените с административнонаказателната преписка доказателства, не са приложени такива, от които да се установи по безспорен начин, че собственикът на МПС е бил уведомен за служебно прекратената регистрация на МПС, а тъкмо обратно, органът сам заявява, че това не е сторено, каквото задължение му е вменено чрез разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

Нещо повече - водачът на автомобила не е негов собственик, а законът не предвижда никакви възможности за уведомяване на трети лица, извън собствениците, за служебното прекратяване регистрацията на МПС, по реда на чл. 143, ал.10 от ЗДвП.

В този контекст следва да се има предвид, че съгласно определението дадено в § 2, т.4 от ДР на Наредба № 1-45 от 24.03.2000г. "Регистрация" е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. В конкретният случай регистрационните табели на автомобила са били поставени на същия, и не са налице други външни признаци по които наказаното лице да би могло да разбере, че регистрацията на управлявания от него автомобил е била прекратена, както и не се установяват други фактически действия от страна на санкционираното лице, по които да би могло да се съди, че последното е имало съзнание че управлява м.п.с. което не е било регистрирано по надлежния ред, вкл. не са налице доказателства че е било уведомено от собственика за наличието на такова обстоятелство. Следователно преки доказателства, или верига от косвени доказателства, от които може да бъде направен единствен, непротиворечив и категоричен извод относно виновността на дееца и конкретно, че на санкционираното лице към датата на твърдяното нарушение е било известно, че регистрацията на управляваното от него м.п.с. е била служебно прекратена по делото не са налице. При липса на законова възможност деецът да извърши процесното нарушение при форма на вина непредпазливост, то дали санкционираният е имал възможност да провери знака по чл. 487 от КЗ и дали е проявил небрежност като не е сторил това, е ирелевантно обстоятелство за преценка субективната страна на деянието по чл. 174, ал.3, пр.1-во от ЗДвП. Както вече се посочи последното може да се осъществи само при условията на пряк умишъл. Изложеното води на извода, че по делото не е налице надлежно доказване на виновно поведение от страна на жалбоподателя касателно вмененото му нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП. поради това и в т.3 от НП същото ще следва да се отмени.

С оглед правната квалификация на нарушението в НП, правилно е била приложена санкционната норма на чл.175, ал.3 от ЗДвП и правилно наказанията са определени в минималният им размер, до колкото няма изложени мотиви за отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства. Това е валидно при положение, че нарушението по чл.140, ал.1 от ЗДвП беше доказано.

Съгласно новосъздадената ал. 3 на чл. 63 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. Цитираната норма е процесуална, има действие занапред и се прилага от момента на влизането ѝ в сила. Така допълненият текст на чл. 63 от ЗАНН, видно от датата на обнародване - 29.11.2019г., към момента е в сила поради което на жалбоподателя, се следва адвокатско възнаграждение с оглед изхода на делото. Видно от представените по делото доказателства това възнаграждение е заплатено от жалбоподателя в размер на общо 350 лева.

По делото е постъпило възражение за прекомерност на адвокатския хонорар от ОДМВР-Хасково. Във връзка с това възражение и с крайният изход на делото съдът намира, че възнаграждението за адвокат следва да се редуцира до минимален размер. Затова и съдът намира, че следва наказващият орган да бъде осъден да заплати адвокатското възнаграждение на жалбоподателя в размер на 300 лева.

Мотивиран така, Хасковският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1253-002941/18.03.2022г. на Началник сектор ПП при ОДМВР-Хасково.

ОСЪЖДА ОДМВР – Хасково да заплати на М. АС. М. ЕГН*****, от с.Книжовник, обл.Хасково, ***** сумата в размер на 300 лв. - адвокатско възнаграждение за защита пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

/п/ не се чете.

Съдия при Районен съд – Хасково: ВЯРНО С ОРИГИНАЛА!!!

СЕКРЕТАР: /П.Н./